

N:o 150.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till ändring i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl; gifven Stockholms slott den 4 maj 1906.

Under åberopande af härvid fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning om ändrad lydelse af 37 § i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF.

Elof Biesert.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse af 37 § i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl.

Häri genom förordnas, att 37 § i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl skall erhålla följande förändrade lydelse:

37 §.

Finnes någon å landet eller i stad utom det planlagda området forsla och utlämna vin eller öl utan att medföra förteckning, som i 14 § omförmäles, varde, ändå att han själf eller den, för hvars räkning forslingen sker, äger att till försändning försälja dryck, hvarom fråga är, straffad såsom för olofflig försäljning af sådan dryck efter ty i 33 § sägs, med mindre han förmår visa, att det forslade var af köpare förut beställt. Förmår han det, varde för underlåtenheten att medföra förteckning straffad med böter från och med fem till och med femtio kronor. Hvad nu är stadgadt äge ej tillämpning i afseende å den, som i stad utom det planlagda området forslar och utlämnar vin eller öl för tillverkare, som erhållit tillstånd att där genom kringföring försälja sådan dryck, hvarom fråga är.

Vägrar den, som är skyldig att medföra förteckning, hvarom sägs i 14 §, att på anfordran af krono- eller polisbetjänt, ledamot af kommunalnämnden eller af kommunalnämnden utsedd person uppvisa förteckningen, straffes såsom i 33 § sägs.

Denna förordning träder i kraft genast efter utfärdandet.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Kunglig Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å
Stockholms slott den 4 maj 1906.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
 BIESÈRT,
 friherre MARKS von WÜRTEMBERG,
 TAMM,
 SIDNER,
 HELLNER,
 SCHOTTE,
 BERG,
 BERGSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Biesèrt anförde härefter:
I gällande förordning angående försäljning af vin och öl den 9
juni 1905 stadgas i 14 §, att den, som äger att till afhämtning försälja
dylika drycker, jämväl är berättigad att från försäljningsstället på
rekvisition försända dem till köpare; och är vidare i samma § före-
skrifvet, att den, som forslar dryckerna, skall vara försedd med en af
säljaren eller hans befullmäktigade ombud utfärdad och underskrifven
förteckning, upptagande, särskildt för hvarje köpare, dennes namn, det

ställe där och dagen när dryckerna skola aflämnas samt den försända myckenheten.

I fråga om ansvar för öfverträdelse af de i nyssnämnda § meddelade bestämmelser stadgas i 37 §, att, om någon, som äger till afhämtning försälja vin eller öl å landet eller i stad utom det planlagda området, där han icke är berättigad att försälja vin eller öl genom kringföring, forslar och utlämnar sådana drycker utan att medföra förteckning, som i 14 § omförmäles, han skall anses och straffas såsom för oloflig försäljning af nämnda drycker efter 33 §, därest han ej gitter styrka, att han allenast till köpare forslat förut beställda drycker, samt att, om han förmår visa, att så varit fallet, han skall böta för uraktlåtenheten att medföra förteckning såsom i 36 § sägs. Däremot finnes ej meddelad bestämmelse för det fall, att vid försäljning af ifrågavarande slag annan än den, som äger idka försäljningen, verkställer forslingen och därvid underlåter att medföra den föreskrifna förteckningen. Om sålunda — såsom i ett nyligen af högsta domstolen afgjort mål varit fallet — en till försäljning till afhämtning berättigad person låter genom annan forsla och utlämna sådana drycker utan att därvid i behörig ordning upprättad förteckning medföres, kan den, af hvilken dryckerna forslas, ej ådömas ansvar för ofloflig försäljning däraf eller för uraktlåtenhet att medföra föreskrifven förteckning.

Ett sådant förhållande synes mig ej tillfredsställande. Till rättelse härutinnan bör, enligt min mening, i 37 § — i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad i motsvarande § i 1885 års förordning angående försäljning af vin och maltdrycker m. m. var händelsen — inrymmas föreskrift i syfte att en hvar, som å landet eller i stad utom det planlagda området, där han själf eller den, för hvars räkning forslingen sker, icke är berättigad att försälja vin eller öl genom kringföring, forslar och utlämnar sådan dryck utan att medföra i 14 § föreskrifven förteckning, må drabbas af det i 37 § stadgade ansvar. Och har jag i enlighet härmed låtit utarbета förslag till förändrad lydelse af berörda §.

Erinras må, att, jämlikt 43 § i förordningen, husbonde ansvarar för förbrytelse, som mot förordningen med hans vetskap begås af hans husfolk eller i hans arbete antagen person, liksom vore förbrytelsen begången af husbonden själf.

Den föreslagna förändrade lydelsen af 37 § torde böra omedelbart träda i kraft.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst det omförmälda förslaget till ändring af nyssnämnda §, hemställde departementschefen, att detsamma måtte föreläggas Riksdagen till antagande.

Med bifall till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten förordna, att till Riksdagen skulle aflåtas nådig proposition i ämnet af den lydelse, bilagan litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Algot Wahlin.
